

k nimž se tuto poukazuje. Oprávnění soudu odsouditi žalované k soudnímu složení vůbec není dovolatelem napadeno a netřeba otázku tuto proto podrobněji rozebírat. Žalovaní, nepodavše dovolání, povinnosti té se podrobili. Dovolatel doličuje svými vývody dovolacími toliko, že zde není podmínek ručení žalovaných za dluhy žalobcovy proti věřitelům, firmě F. a inž. J-ovým, podle § 1409 obč. zák., zejména, an prý mlýn, ježž žalovaní koupili a převzali, nebyl jediným jménem žalobcovým, mělť prý žalobce ještě jiný majetek ve výši asi 5.000 Kč, žalovaní při převzetí mlýna neměli prý vědomosti o uvedených dluzích žalobcových a nemusili o nich věděti, předloženo prý jest pouze knihovní těleso a toto není prý kusem majetkovým ani podnikem ve smyslu § 1409 obč. zák.; kdyby byli žalovaní zaplatili celou trhovou cenu, nebyli prý více nikomu právi z dalších dluhů žalobcových k mlýnu se vztahujících, poněvadž zaplacením hypotekárních věřitelů vyrovnají skutečnou cenu mlýna. Tyto vývody mohou snad míti důležitost a rozhodnou váhu ve sporu věřitelů firmy F. a inž. Karla a Oskara J-ových proti nynějším žalovaným o zaplacení zmíněných pohledávek 5.483 Kč 63 h a 12.151 Kč 55 h, jsou však nerozhodné pro tento spor, v němž jde pouze o to, jsou-li zde podmínky složení podle § 1425 obč. zák. Rovněž tak je pro tento spor zcela lhostejno, zda bude moci žalobce pokud se týče jeho opatrovník, následkem toho, že trhová cena 90.000 Kč nebude mu zcela zaplacená, nýbrž část její k soudu složena, uspokojiti všechny hypotekární věřitele, zejména, zda bude moci uspokojiti aspoň z části posledního hypotekárního věřitele G-a, jak mu to opatrovník žalobcův slíbil, neboť nebylo ani tvrzeno, tím méně prokázáno, že žalovaní se G-ovi zaručili, že bude jeho hypotekární pohledávka z části žalobcem tvrzená uspokojena a proto se nedotýká způsob, jakým mínil opatrovník žalobcův s útržkem za mlýn naložiti, nikterak práv a povinností žalovaných, to ani tehdy ne, když způsob ten opatrovnícký soud schválil. Nižší soudy neposoudily tedy případ mylně po právní stránce (§ 503 čís. 4 c. ř. s.), když na tyto okolnosti nekladly váhy. Poněvadž uvedené okolnosti, na které dovolatel klade takovou váhu, jsou pro rozsouzení tohoto sporu nerozhodné, nebylo potřeba ani zjišťovati, jak si dovolatel přeje, ze spisů opatrovníckých ani z knihy pozemkové, zda lze nyní provésti usnesení opatrovníckého soudu učiněná ohledně způsobu provedení prodeje mlýna, nebylo třeba zjišťovati, zda si věřitelé firma F. neb inž. Karel a Oskar J-ovi vyhradili k dodaným věcem právo vlastnické, či zda věci ty se staly součástí mlýna, nebylo potřebí dále zjišťovati pravost pohledávek těchto věřitelů lístkem dodacím neb jich žalobami a rozsudky.

Čís. 8284.

Ujednána-li za sprostředkování zápůjčky odměna pro případ, že skutečně dojde k zápůjčce, jest nárok na dohodné podmíněn skutečným vyplacením zápůjčky.

(Rozh. ze dne 8. září 1928, Rv I 1841/27.)

Žalobce domáhal se na žalované bance zaplacení provise za sprostředkování zápůjčky. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Nižší soudy zjistily, že Rudolf W. slíbil žalobci odměnu, prosadí-li v městské radě v K., by komunální zápůjčka, kterou město K. zamýšlelo uzavřít, byla přijata od žalované banky a firmy, předpokládajíc, že k zápůjčce skutečně dojde, že však k ní, ačkoliv se žalobci podařilo prosadit dotyčné usnesení městského zastupitelstva v K., nedošlo, poněvadž ministerstvo financí k ní nedalo svolení. Žalobce z toho dovozuje, že k uzavření zápůjčky došlo, nikoli však k jejímu provedení. Než neprávem, neboť přehlíží, že podle § 983 obč. zák. jest zápůjčka smlouvou reální a uskutečňuje se teprve dáním zápůjčky, jejím vyplacením vypůjčitel a nikoliv již smlouvou, že zápůjčka bude dána, pokud se týče přijata. Podmínce odkládací (nikoli rozvazovací), »dojde-li skutečně k zápůjčce«, nemohlo proto býti rozuměno ve smyslu zákonných ustanovení jinak, než, že se má odměna žalobci vyplatiti teprve, až žalovaná banka a firma F. městu K. zápůjčku skutečně vyplatí, neboť před tím nebylo lze mluvit o hotové smlouvě o zápůjčku. Vzhledem k tomu jsou bez významu veškeré vývody dovolatelovy, neboť vycházejí z nesprávného právního názoru, že zápůjčka byla uzavřena již usnesením městského zastupitelstva v K., jímž přijata byla nabídka zmíněných dvou finančních ústavů, že zápůjčku poskytnou. Nebylo zde tedy smlouvy o zápůjčku a nemůže o skutečném poskytnutí zápůjčky v tomto období býti řeči.

Čís. 8285.

Postoupený dlužník může i po oznámení o postupu uplatnit proti postupníku započtením pohledávky, jež mu vznikla proti postupiteli do postupu.

(Rozh. ze dne 8. září 1928, Rv I 1859/27.)

Žalobce jako postupník Karla H-a domáhal se na žalovaném zaplacení pohledávky. Žalovaný namítl mimo jiné započtením pohledávky, jež mu příslušely proti Karlu H-ovi. **O b a n i ž š í s o u d y** uznaly podle žaloby.

N e j v ý š š í s o u d zrušil rozsudek odvolacího soudu a vrátil mu věc, by dále jednal a znovu rozhodl.

Důvody:

Žalovaný vytýkal v odvolání, že se první soud nezabýval vůbec podrobně kompenzačními nároky. Tyto vzájemné pohledávky uplatnil žalovaný v první stoli. Rozsudky nižších soudů neobsahují vůbec roz-